Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25997
Copyright: Admont, Benediktinerstift

reuocari ad superos se nolente conspexit. & quem debitorem
suum putabat. exactorem potius excepta e. & quem quasi ca
ptiuum infirmi uinculis astringendum esse credebat quasi
liberatorem cum recepta captiuitate redire mirata e. ac sic
quem descensione hominem iudicauerat. dm regressione co
gnouit. Potuit quidem dns nr fis km hostem humani gene
ris sola maiestate psternere. sine incarnationis humilita
te sine certamine passionis. s: homo qui pprio transgressio
nis crimine tenebatur obnoxius. qui p culpam suam in
currerat seruitutem. non uiolentia liberandus fuit. s: mia
redimendus. & qui ads equitas & iustitia e. ipse sibi lex e.
Et quia homo iudicii & iuris sui ac liberi arbitrii pditus e
uoluntate. qui uoluntarius ruerat in iustum erat ut ei
gereretur iniurius. & equius ac salubrius fuit ut qui p superbiam
a diabolo psuasus fuerat ad mortem. a do p humilitatem
soli daretur ad uitam. Iusto ergo ordine qui p calliditatem
maliuoli serpentis non impulsus s: seductus fuerat ad p
ditionem. rursumq: p sapientiam beniuoli redemptoris
non compellitur: s: ducitur ad salutem. & qui cum sua
uoluntate corruisse uidebatur: cum sua rursus uoluntate
separaretur: ut esset uirtutis ac remunerationis locus. Non ergo
cum pripit p uiolentiam sua s: potius p iustam beniuo
lentiam sollicitat & erudit in uitam. quia benignitas p
uocatis. etiam mortuum desiderat acquiescentis. & dignan
tissimi medici studium. infirmi requirit assensum. Cuius
ineffabilem ad erudiendos nos dignationem. etiam psens
euangelii lectio declarauit. Ait enim sicut audistis. Cum
esset sero die illa una sabbatorum. uenit ihs ianuis clau
sis. & stetit in medio discipulorum. Quid mirum si dns